

TILL SIST

HIGGINS:

Julklappsutdelning

Till sist var det dags för julklappsutdelning på Harpsund.

Statsminister Ingvar Carlsson stod framför den öppna spisen och blickade ut över sin regering. Han var iklädd den kritvita kostym som blivit hans signatur. Dagen till ära hade han satt på sig en röd toppluva.

Han inledde med att påpeka att detta faktiskt var den andra julklappsutdelningen för året. Ett slags första julklappsutdelning hade ägt rum när han under hösten ombildade sin regering.

Han tittade därvid menande på Anita Gradin. Hon hade ju sluppit det otacksamma jobbet att från Sverige behöva avvisa människor som helhjärtat var beredda att acceptera alla inslag i det svenska samhället.

En annan menande blick gick till det nya statsrådet Ulf Lönnqvist. Som "idrotts-, turist- och ungdomsminister" skulle han inte behöva dra något tungt lass, utan närmast fungera som ett slags nationell lekledare.

Därefter var det dags för julklappsutdelningen.

Till regeringens nestor, utrikesminister Sten Andersson, överräckte statsministern ett paket som visade sig innehålla en lögn-detektor.

– Du kan ju slå blå dunster i ögonen på alla, förklarade statsministern fnittrande. Den här får du i fortsättningen använda på alla regeringssammanträden så att åtminstone vi vet när du talar sanning.

– Däremot får du absolut inte använda den när du möter väljarna. Om allmänheten får reda på när du ljuger, kommer vi inte att kunna samlas här på Harpsund efter nästa val.

Till utbildningsminister Lennart Bodström överräcktes en elevkalender för 1987.

– Kalendern innehåller en världsatlas också, så du kan i efterhand se vad du sysslade med på din förra post i regeringen, sade den skämtsamme statsministern.

Utbildningsministern muttrade något ohörbart till svar.

Till finansminister Kjell-Olof Feldt överräcktes ett helt fång med julklappar.

För det kommande arbetet med den offentliga sektorn fick han inte bara osthyvel och motorsåg, utan också en uppsättning trancherknivar och en låda sprängdeg.

Med tanke på kommande avtalsrörelser på den offentliga sektorn fick han motta en studsmatta med vilken han kunde göra sina inhopp än mer effektivt.

Försvarsminister Roine Carlsson fick ett avlångt paket – en semafor med vilken han kunde lämna meddelanden utan att säga ett ord.

Till socialminister Gertrud Sigurdsen överräcktes en prenumeration på Grönköpings Veckoblad. Detta för att hon inte skulle missa att läsa om sin förebild – fru socialchefskan Unill.

Till civilminister Bo Holmberg höll statsministern ett litet tal.

– Vi är de första att beklaga att ditt förnyelsearbete inom den offentliga sektorn inte vunnit den uppmärksamhet och det gillande som det förtjänar. Det är inget fel på ditt budskap, med det går helt enkelt inte fram.

Därefter fick civilministern i julklapp ett "uppmärksamhetspaket". Det innehöll en clowndräkt, en uppsättning trum-

mor, lysraketer samt handgranater. Med hjälp av dessa föremål skulle han göra förnyade försök att ta sig in i samhällsdebatten.

Julhögtiden på Harpsund avslutades med en predikan av den nye invandrarministern Georg Andersson, tillika ordförande i Broderskapsrörelsen.

Som utgångspunkt för sin predikan tog han ett citat av sig själv i en intervju i partitidskriften Aktuellt i politiken (s). Där hade han sagt om begreppet "alla är Guds barn":

– Detta är inget annat än Per Albin Hanssons folkhemstanke fast i ett globalt perspektiv. Tanken på rättvisa och jämlikhet kan därför förena socialdemokratin och kyrkan.

Budskapet att Gud var Per Albin Hansson – fast större – gick hem i församlingen.

Som avslutning sjöngs psalmen "Löf-tena kunna ej svika". Sången stördes av att finansminister Kjell-Olof Feldt inte kunde hålla sig för skratt över titeln.

Med detta häfte följer ett inbetalningskort avseende prenumera-
tionsavgiften **150:– kronor för år 1987**. (Prenumera-
tionspris för pensionärer: **125:–**)

Nr 1/1987 utkommer den 5 februari.